

Arbejderne af den nuværende Regjering, thi har Noget gjort Noget just for at hjælpe paa Arbejdernes nuværende Tilstand, saa er det den i Dieblirket fungerende høitagtede Indenrigsminister. Denne ærede Minister har givet os et meget velkomment Bevis paa, at Regjeringen er villig til at hjælpe paa Arbejdsklassens Raar. Den Lov, som er ført her gjennem Rigsdagen om de smaa Kreditkasser, er bleven modtaget med stor Taknemlighed og Paaføijenhed overalt, og om den har man kun hørt Udtalelser, der gaa i modfat Retning af, hvad det ærede Medlem anførte. Dernæst maa jeg, hvad selve Sagen angaar, gjøre den Indvending mod hans Udtalelser, at der ikke kan trækkes nogen Parallell mellem Arbejderen og Embedsmanden, medmindre det da skulde være, at man vil sige, at, naar den ene Klasse, som jeg særlig interesserer mig for og søger at udtale min Sympathi for ved mange Leiligheder, ikke høster Frugt deraf, saa skal den anden Klasse lide Mangel, fordi Regjeringen interesserer sig for den. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at der er en ikke ringe Forskjel paa disse to Samfundsklassers Stilling. Embedsmanden er nødt til at blive paa den Plads, hvor han er sat. Han kan ikke søge derhen, hvor hans Arbejde bliver bedst betalt, men han maa tage imod den Betaling, som gives ham, hvad enten han er tilfreds dermed eller ikke. Arbejderen derimod kan søge Arbejdet, hvor det findes, og hvor det betales bedst. (Albertsen: Maa jeg bede om Ordet?). Jeg vil henstille til de mange ærede Medlemmer, som sidde i denne Sal, og hvoraf et i dette Dieblirk bejder om Ordet, om vi ikke med fri og frelst Samvittighed kunne sige, at, naar det erkjendes fra Arbejdsgiverens Side, at Arbejderen trænger til Hjælp, saar han den, hvad enten det er en stor Eiendomsbesidder eller en lille Eiendomsbesidder, der er Tale om. Den Mand, der bruger en Arbejder, vil, saasnart han erkjender, at Forholdene gjøre det nødvendigt for Arbejderen, at han saar Hjælp, yde han den. Det vil neppe Noget negte. Men anderledes stiller det sig for Embedsmanden, just naar han staar ligeoverfor Forhold, som Rigsdagen byder over. Han saar intet andet Tillæg end det, man byder ham, hvad enten han trænger mere eller mindre. Men Arbejderen, som arbejder med Haanden, og som er den nødvendige Medhjælper i al vor Gjerning og

al vor Produktion, og som er en Støtte for vort Velvære, vil altid finde en hjælpsom Haand og altid finde en Anerkjendelse for det Arbejde, han har præsteret, naar han har en billig Arbejdsgiver, og det tror jeg ikke, at noget Medlem, som sidder her, vil benegte, at han selv er. Deri ligger den store Forskjel mellem Arbejderen og Embedsmanden; der kan derfor ikke trækkes nogen Parallell med Berettigelse i saa Henseende.

Albertsen: Jeg erkjender, at Embedsmanden er en Arbejder i Samfundets Tjeneste, men det er jo Enhver, der arbejder, thi var det ikke Tilfældet, vilde der ingen Løn blive givet til Embedsmanden. Jeg er af dem, der erkjende, at Embedsmanden bør have Løn for sit Arbejde, og det saar han ogsaa, der er Ingen, som søger at ville tage en eneste Dre bort af det, der er lovet ham af Staten. Naar det ærede Medlem siger, at Arbejderen er bedre stillet end Embedsmanden, thi han kan, naar han ikke er tilfreds med, hvad han saar, tage et andet Sted hen, hvor han kan faae mere for sit Arbejde, saa vil jeg vende det om og sige: Det behøver Embedsmanden ikke, han veed, han saar det, han skal have, og han veed, hvad det er. Arbejderen er derimod nødsaget til at tage bort fra Hustru og Børn og maa lade sit Hus staa tomt for at søge et andet Sted hen, uvis, om han kan faae Noget for sit Arbejde, hvor han kommer hen. Det er Forskjellen, og det skulde det ærede Medlem for Sørg Amtis 4de Valgkreds (Holfstein = Holfsteinborg) virkelig betænke. Det ærede Medlem mente, ogsaa, at det var lettere at arbejde med Haanden end at arbejde med Nanden, men tror det ærede Medlem, at der er nogen Arbejder, der kan arbejde med Haanden alene, uden at Nanden er med? Jeg vil sige det ærede Medlem fra Sørg Amtis 4de Valgkreds, at han vilde være daarlig betjent, hvis han havde en eneste Arbejder, der var tankeløs i hans Tjeneste. Nei, Nanden maa være med hos den allersimpleste Arbejder saavel som hos den høieste Embedsmand; der maa tænkes ved, hvad der foretages. Og manges Gang er det maaste saa, at den, der arbejder strengt for saa Dre, maa anvende sin Forstand og Tanke nok saa stærkt som den, der har sin visse store Løn.